

بررسی سروایپیدمیولوژیک پاروویروس B19، توکسوپلاسمای گوندی و کلامیدیا تراکوماتیس در خانمهای باردار مراجعه‌کننده به بخش زایمان بیمارستان امام خمینی اهواز

امیر سهرابی (M.Sc.)^۱، علیرضا سمرباف‌زاده (Ph.D.)^۲، منوچهر مکوندی (Ph.D.)^۳، شریف مراغی (Ph.D.)^۴، تقی رازی (M.D.)^۵، داوود دربان (M.Sc.)^۶

۱- گروه ویروس‌شناسی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی-درمانی جندی شاپور اهواز، اهواز، ایران.

۲- گروه انگل‌شناسی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی-درمانی جندی شاپور اهواز، اهواز، ایران.

۳- گروه زنان، بیمارستان امام خمینی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی-درمانی جندی شاپور اهواز، اهواز، ایران.

چکیده

زمینه و هدف: پاروویروس B19، توکسوپلاسمای گوندی و کلامیدیا تراکوماتیس از جمله میکرو ارگانیسم‌های شایعی هستند که در دوران بارداری عوارض مختلفی نظیر آپلазی مادرزادی، هیدروپیس فتالیس، سقط جنین، زایمان زودرس و سایر ناهنجاری‌های مادرزادی در جنین (همچون عوارض شدید عصبی-چشمی) را ایجاد می‌کنند. هدف از این مطالعه، تعیین شیوع این میکرو ارگانیسم‌ها در خانمهای باردار مراجعه کننده به بخش زایمان بیمارستان امام خمینی اهواز می‌باشد.

روش بررسی: در مطالعه توصیفی- مقطعی حاضر، از ۷۹ نمونه سرم خانمهای باردار مراجعه کننده به بیمارستان امام خمینی اهواز طی یکماه، با روش الایزا، آنتی‌بادی IgG اختصاصی علیه میکرو ارگانیسم‌های فوق مورد بررسی قرار گرفت. همچنین با تهیه پرسشنامه‌ای اطلاعات هر بیمار جمع‌آوری و برای تجزیه و تحلیل آنها از آزمون آماری χ^2 توسط نرم افزار SPSS ویرایش ۱۱/۵ استفاده گردید. $p < 0.05$ به عنوان سطح معنی‌داری در نظر گرفته شد.

نتایج: از ۷۹ نمونه سرم، ۴ نمونه (۵٪) آنتی‌بادی IgG اختصاصی علیه پاروویروس B19، ۲۸ نمونه (۳۵٪) علیه توکسوپلاسمای گوندی و ۸ نمونه (۱۰٪) بر ضد کلامیدیا تراکوماتیس داشتند.

نتیجه‌گیری: نتایج حاصل نشان داد که بیش از ۴۰٪ زنان باردار مورد مطالعه قادر هرگونه مخصوصیت اکتسابی در مقابل این عفونتها بودند؛ لذا در معرض ابتلا به عفونت‌های مذکور در طی بارداری‌های بعدی هستند. بنابراین آموزش بهداشت برای مادران و غربالگری برای این میکروارگانیسم‌ها به منظور پیشگیری از سقط جنین و تولد نوزاد با ناهنجاری‌های مادرزادی باید مورد توجه بیشتری قرار گیرد.

کلید واژگان: پاروویروس B19، توکسوپلاسمای گوندی، کلامیدیا تراکوماتیس، زنان باردار، سقط، ناهنجاری مادرزادی.

مسئول مکاتبه: امیر سهرابی، پلاک ۳۲، کوچه شهید جاهد اردبیلی، خیابان شهید اوجانی، بازار اول، نازی‌آباد، تهران، ایران، کد پستی: ۱۸۱۵۷۶۳۵۳۳

پست الکترونیک: sohrabi_amir@walla.com

سرمهای در دمای ۲۰-۲۰°C در یخچال آزمایشگاه ویروسشناسی دانشکده پزشکی اهواز تا شروع انجام آزمایش نگهداری گردید. لازم به ذکر است اطلاعات هر بیمار نظیر سن، سابقه سقط جنین یا داشتن ناهنجاری‌های جنینی، ثبت شد. نتایج توسط آزمون آماری χ^2 با استفاده از نرم افزار آماری SPSS (ویرایش ۱۱/۵)، تجزیه و تحلیل و ارتباط متغیرهای سن، سابقه سقط جنین و اختلالات جنینی با مثبت بودن آنتی‌بادی IgG اختصاصی علیه هر کدام از میکرو ارگانیسمها، بررسی شد. $p < 0.05$ به عنوان سطح معنی‌داری در نظر گرفته شد.

آنتی‌بادی IgG سرمی بر ضد سه میکرو ارگانیسم مذکور به روش الایزا (ELISA)^۱ توسط سه کیت (Medac & IBL, Germany) الایزای غیرمستقیم کیفی (Elisa Reader Trinity Biotech, USA) و دستگاه Elisa Reader (Magellan, Austria)، با توجه به دستورالعمل کیتها اندازه‌گیری گردید.

نتایج

نتایج پژوهش حاضر نشان داد که محدوده سنی بیماران ۴۱-۱۷ سال با میانگین سنی 26.7 ± 6.48 سال بود. میانگین سنی خانم‌هایی که آنتی‌بادی IgG علیه هر کدام از میکرو ارگانیسم‌های مورد مطالعه داشتند، تقریباً 27.6 ± 5.2 سال بود. از 79 نمونه سرم بررسی شده خانم‌های باردار به روش الایزا، 44 نفر (55.7%) حاوی آنتی‌بادی IgG اختصاصی علیه پاروروپیروس B19، 28 نفر (35.4%) دارای آنتی‌بادی IgG علیه توکسوپلاسمای گوندی و 8 نفر (10.1%) حاوی آنتی‌بادی IgG ضد کلامیدیا تراکوماتیس بودند. همچنین بین متغیرهای سن، سابقه سقط جنین و اختلالات جنینی با وجود آنتی‌بادی اختصاصی (IgG) علیه هر کدام از

زمینه و هدف

پاروروپیروس B19 (یک ویروس DNA دار تک رشته‌ای از خانواده پاروروپییده) (۱،۲)، توکسوپلاگوندی عامل توکسوپلاسموز، بیماری مشترک بین انسان و حیوان (۳) و سروتیپ‌های D-K باکتری کلامیدیا تراکوماتیس عامل شایع عفونت‌های مختلف تناسلی که شیوع آنها در ایالات متحده آمریکا، سالانه حدود سه تا چهار میلیون نفر می‌باشد (۴)، از جمله میکرو ارگانیسم‌هایی هستند که ابتلاء آنها طی دوران بارداری باعث طیف وسیعی از عوارض نظیر آپلازی مادرزادی، هیدروپیس فتالیس، سقط جنین (۱،۲)، میوکاردیت، عوارض شدید عصبی- چشمی (۵-۷)، التهاب رحم و لوله‌های رحم، بارداری خارج رحمی و ناباروری (۸-۱۰) می‌شوند. با توجه به مطالعات مشابه انجام شده در ایران و دیگر کشورها، تقریباً بیش از 45% زنان، غیرایمن و مستعد ابتلاء عفونت با این میکرو ارگانیسمها هستند (۱۱-۱۶). حال با توجه به نقش مهم این میکرو ارگانیسمها در ایجاد عفونتها طی بارداری و بعد از آن، دانستن الگوی شیوع و غربالگری با مطالعات سرواپیدمیولوژیک در خانم‌های باردار و حتی دختران جوان در مناطقی نظیر اهواز با شرایط آب و هوای گرم و مرطوب، قرار داشتن در منطقه جغرافیایی خاص و نامناسب بودن شرایط اقتصادی- بهداشتی، که همگی از عوامل موثر در شیوع سه میکرو ارگانیسم مذکور هستند، ضروری به نظر می‌رسد.

روش بررسی

در مطالعه توصیفی- مقطعی حاضر، به منظور بررسی سرواپیدمیولوژی میکرو ارگانیسم‌های مذکور از کل خانم‌های باردار (79 نفر) مراجعه‌کننده به بخش زایمان بیمارستان امام خمینی اهواز در مقطع زمانی یک ماهه (مهرماه ۱۳۸۴) خونگیری به عمل آمد. پس از خونگیری،

۱- Enzyme Linked Immunosorbent Assay

در ایران به خصوص در اهواز با شرایط اقلیمی-جغرافیایی خاص و نامناسب بودن شرایط اقتصادی-بهداشتی، متأسفانه میزان مواجهه با این میکرو ارگانیسمها بالا بوده، ولی آمار دقیق و جامعی در دسترس نمیباشد.

نکته حائز اهمیت دیگر، ارتباط داشتن این عوامل میکروبی با طیف وسیعی از اختلالات جنینی، مشکلات ناباروری و ... است. با بررسی آماری انجام شده در این مورد همانند برخی از مطالعات فوق الذکر اختلاف معنی دار آماری مشاهده نگردید که می تواند تعدد نمونه ها یا نمونه گیری صرفاً از خانم هایی با اختلالات زایمانی، در معنی دار شدن نتایج نقش عمدہ ای داشته باشد. با توجه به محدودیت های مطالعه حاضر، امکان افزایش تعداد نمونه در مطالعه وجود نداشت.

نتیجه گیری

یافته های این مطالعه نشان داد که تقریباً بیش از ۴۰٪ خانم های باردار آنتی بادی IgG اختصاصی علیه این عوامل ندارند و در خطر ابتلا به عفونت حاد طی بارداری های بعدی قرار دارند؛ لذا غربالگری خانم های باردار با روش های سروولوژی، آموزش بهداشت به مادران و دختران جوان در مناطق نظیر اهواز با توجه به شیوع بالای این عفونتها و شرایط اقلیمی- بهداشتی خاص خود باید مورد توجه و بررسی های بیشتری قرار گیرد.

تشکر و قدردانی

نویسنده این مقاله مدیون زحمات بیکران سرکار خانم مهری مقدم سرپرستار بخش زایمان بیمارستان امام خمینی اهواز و جناب آقای سرلک هستند.

سه میکرو ارگانیسم مذکور، ارتباط معنی داری مشاهده نشد.

بحث

با توجه به نتایجی که از تحقیق حاضر حاصل شده است، در مقایسه با دیگر مطالعات سروآپیدمیولوژیک انجام شده بر روی خانم های باردار و افراد سالم در بسیاری از نقاط جهان و ایران تفاوت قابل ملاحظه ای مشاهده نگردید. در مطالعاتی که در زاهدان، شیزار، تهران و غرب اروپا انجام گرفته است، به ترتیب ۴۸/۱٪، ۶۹/۵۶٪، ۵۵٪ و ۷/۶٪ از افراد مورد مطالعه آنتی بادی IgG بر علیه پارو ویروس B19 داشتند (۱۷-۱۹). همچنین در مورد توکسوسپلاسمای گوندی با توجه به مطالعات انجام شده، میزان آنتی بادی اختصاص (IgG) در قم ۴۲/۷٪ (۲۰)، کرمان ۴۶/۹٪ (۱۵)، ترکیه ۳۹/۶٪ (۲۱)، آمریکا ۱۵٪ (۲۲) و تانزانیا ۵۸/۴٪ (۲۳)، گزارش شده است. در مورد کلامیدیا تراکوماتیس نیز، در مطالعات مختلف تقریباً به طور میانگین بیش از ۳۰٪ خانم های مورد مطالعه از نظر وجود آنتی بادی IgG اختصاصی علیه کلامیدیا تراکوماتیس، مثبت بوده اند (۲۴-۲۸).

با توجه به اینکه از نظر اپیدمیولوژیک شرایط بهداشتی- اقتصادی، اقلیمی، مواجهه با عوامل و حیوانات اهلی به خصوص در مورد توکسوسپلاسمای گوندی از اهمیت ویژه ای در شیوع این سه عفونت برخوردار هستند، الگوی شیوع در مناطق مختلف با توجه به بررسی های مختلف نظیر آنچه که در بالا به بعضی از آنها اشاره شده است، کمی متفاوت است؛ ولی شیوع این سه ارگانیسم در کشورهای جهان سوم و در حال توسعه به طور میانگین در یک سطح و بالاتر از بقیه مناطق جهان است.

References

- ۱- Heegard ED, Brown KE. Human parvovirus B19. Clin Microbiol Rev. 2002;15(3):485-505.
- ۲- Brooks GF, Butel JS, Morse SA. Jawetz, Melnick, Adelbergs Medical Microbiology. 21st Edition. New York: McGraw Hill. 2001;pp:306-60.
- ۳- مارکل ادوارد. انگلشناسی پزشکی مارکل، جان، کروتوسکی. ترجمه: فتح اللهی علیرضا. ویرایش اول. تهران: انتشارات ارجمند؛ ۱۳۸۰. صفحات: ۶۳ - ۱۵۴.
- ۴- Ridgway L. Advances in the antimicrobial therapy of chlamydial genital infections. Infec. 1992;25:51-90.
- ۵- مراغی شریف. انگلشناسی برای دانشجویان پیراپزشکی. ویرایش اول. قم: انتشارات دارالنشراسلام؛ ۱۳۸۳. صفحات: ۹۲-۸.
- ۶- Beaman MH, Mccabe RE, Wang SY, Remington JS. Principles and practice of infectious diseases. 4th Edition. New york: Churchill Livingston. 1995;pp:2455-75.
- ۷- Boyer MK, Remington SJ, Mcleod LR. Feigin, Cherry, Demmeler Textbook of Pediatric Infectious Diseases. 5th Edition. Vol 2. USA: Saunders. 2004;pp:2755-60.
- ۸- Murray PR, Rosenthal KS, Pfaller MA. Medical Microbiology. 5th Edition. Philadelphia: Elsevier. 2005;pp: 463-72.
- ۹- Numazaki K. Serological tests for Chlamydia trachomatis infections. Clin Microbiol Rev. 1998;11:228-9.
- ۱۰- Bax CJ, Mustsaers JA. Comparison of serological assays for detection of chlamydia trachomatis antibodies in different groups of obstetrical and gynecological. Clin Diag Lab Immun. 2003;10:174-6.
- ۱۱- Eishubinger AM. Parvovirus B19 infection in pregnancy. Inter Virology. 1998;47:178-84.
- ۱۲- همکار رسول، سلیمانی وحید، سعاتمند زهرا، نوروز بابایی زهرا، محمودیان شوشتری محمود، منوری حمید رضا و همکاران .شیوع سرمی آتنی بادی IgG علیه پاروویروس B19 در گروههای سنی مختلف در تهران. خلاصه مقالات دومین کنگره ویروس شناسی ایران. تهران ۱۳۸۲. صفحه: ۴۵.
- ۱۳- همکار رسول، سلیمانی وحید، سعاتمند زهرا، نوروز بابایی زهرا، محمودیان شوشتری محمود، منوری حمید رضا و همکاران .شیوع سرمی آتنی بادی IgG علیه پاروویروس B19 در گروههای سنی مختلف در تهران. خلاصه مقالات دومین کنگره ویروس شناسی ایران. تهران ۱۳۸۲. صفحه: ۴۵.
- ۱۴- Cunningham D, Rennels MB. Parvovirus B19 Infection. Emedicine. 2004;2-10.
- ۱۵- کشاورز حسین، ممیشی ستاره، دانشور حمید. بررسی شیوع آلوگی به توکسوپلاسمایا در بیماران بستری در بیمارستانهای منتخب شهر کرمان. مجله دانشگاه علوم پزشکی کرمان. ۳، ۱۳۷۹ صفحات: ۱۲۹-۳۶.
- ۱۶- امین منصور، کجیاف محمد جواد. نقش باکتری کلامیدیا تراکوماتیس در ایجاد ناباروری. مجله زنان، مامائی و نازائی. ۱۳۷۸، صفحات: ۲۰-۱۷.
- ۱۷- میری مقدم ابراهیم، مرادی عبد الوهاب، کیخا فاطمه، محمدی مهری، عارفی صدیقه. پاروویروس B19 در خانمهای حامله شهر زاهدان. خلاصه مقالات دومین کنگره ویروس شناسی ایران. تهران ۱۳۸۲، صفحه: ۴۳.
- ۱۸- ضیاییان مازیار، رسولی متوجه، البرزی عبد الوهاب. بررسی میزان شیوع عفونت پاروویروس B19 در دختران در شرف ازدواج و بانوان باردار در حین زایمان و نوزادان آهها در شیراز. خلاصه مقالات دومین کنگره ویروس شناسی ایران. تهران ۱۳۸۲ صفحه: ۲۷۵.
- ۱۹- Knowles SJ, Grundy K, Cahill I. Susceptibility to infectious rash illness in pregnant women from diverse geographical regions. Commun Dis Public Health. 2004;7(4):344-8.
- ۲۰- مردانی احمد، کشاورز حسین. بررسی سرواپیدمیولوژیک عفونت توکسوپلاسمایی در خانمهای باردار و توکسوپلاسموز مادرزادی به روشهای IFA و ELISA در استان قم. خلاصه مقالات چهارمین همایش انگل شناسی ایران. مشهد، ۱۳۸۲، صفحه: ۱۰۳.
- ۲۱- Durmaz R, Durmaz B, Tac I, Rafiq M. Seropositivity of toxoplasmosis among reproductive age women in Malatya, Turkey. Egypt Sac Parasitol. 1995;25(3):693-80.
- ۲۲- Jones JL, Kruzanmoran D, Wilson M, Mcquillan G, Navin T, Mcauley JB. Toxoplasma gondii infection in the united states: seroprevalence and risk factors. Am J Epidemiol. 2001;154(4):357-65.
- ۲۳- Bouratbine A, Silia E, Chahed MK, Aoun K, Ismail R. Seroepidemiologic profile of toxoplasmosis in northern Tunisian. Parasite. 2001;8(1):61-6.
- ۲۴- Numazaki K, Kusaka T, Chiba S. Perinatal complication is associated with seropositivity for chlamydia trachomatis pregnancy. Clin Infect Dis. 1996;23:208-9.

- سهرابی و ...
- 25- Genacay M, Koskineni M, Saikku P. Chlamydia trachomatis seropositivity during pregnancy is associated with perinatal complications. Clin Infect Dis. 1995;21:424-6.
- 26- Sweet RL, Landers DV, Walker C, Schachter J. Chlamydia trachomatis infection and pregnancy outcome. Am J Obstet Gynecol. 1987;156:824-33.
- 27- Mol BW, Dijkman JB, Wertheim PJ, Lijmer F, Veen

DV, Bossuyt PMM. The accuracy of serum chlamydia antibodies in the diagnosis of tubal pathology Ameta-analysis. Fertil Steril.1997;67:1031-7.

- 28- Bax CJ, Mustsaers JA. Comparison of serological assays for detection of Chlamydia trachomatis antibodies in different groups of obstetrical and gynecological. Clin Diag Lab Immun. 2003;10:174-6.

Archive of SID